

LA MIRADA DEL BISBE

La bellesa de Maria

En un món saturat d'imatges, on la bellesa sovint es redueix a aparença i consum, ressona la reflexió del filòsof Byung-Chul Han: «la màxima bellesa, la que permet que la vida sigui quelcom més que mera supervivència, és una bellesa religiosa».

El teòleg Miguel Iribertegui, en el seu llibre *La bellesa de Maria*, ens ofereix una clau: Maria no és bellesa superficial, sinó transparència de Déu. La seva bellesa no es mesura en proporcions ni en estètica, sinó en la radical obertura a l'Amor. És bellesa que engendra vida, que fa possible l'Encarnació, que converteix la història en espai de gràcia. És la bellesa de l'atenció a l'altre.

En temps de consumisme, pressa i estrès, on la mirada esdevé superficial i l'atenció es fragmenta, la festa de la Immaculada ens convida a recuperar la bellesa que neix del silenci i la presència. Maria ens ensenya que mirar és més que veure: és deixar-se tocar, és obrir-se a l'altre sense pressa ni utilitat. La seva Immaculada Concepció no és un privilegi llunyà, sinó una invitació a viure des de la llum i la gràcia, lliures de la lògica del domini i la utilitat. No és només un estatus dogmàtic, sinó l'expressió d'un cor lliure de distorsions que permet que la gràcia divina hi irradiï amb plena claredat.

En ella descobrim que la bellesa religiosa no és evasió, sinó atenció i força transformadora: fa que la vida sigui més que rutina, més que lluita per subsistir.

Maria ens mostra que la veritable bellesa és deixar-se habitar per Déu, acollir la seva Paraula i fer-la carn en gestos senzills. La «plena de gràcia» ens ensenya com deia Simone Weil que «l'amor és la mirada de l'ànima». Ens ajuda a mirar, que no és poc. Ella es va deixar trobar per la bellesa sobrenatural que no passa i obre camins de vida.

Amb quina mena de bellesa cerques donar sentit i plenitud a la teva existència?

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

La Immaculada de l'Escorial (1660-1665), de Bartolomé Esteban Pérez Murillo. Museu del Prado

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tu ho has triat, no és una condemna

No és habitual preguntar-se què hi fem aquí, a la Terra. Més aviat anem evitant de respondre quan ens sorgeix aquest interrogant. Però hi ha un moment a la vida, potser només un o pocs, que toca plantejar-se la pregunta per començar a respondre, encara que no sigui a l'instant. Molta gent respon quan ho està passant malament. Però jo us proposo plantejar-ho en fred, sense cap motiu.

Mai m'he sentit castigat per Déu, tot i saber, pel llibre del Gènesi en el mite d'Adam i Eva, que vàrem ser expulsats del Paradís. No em sento ni expulsat ni condemnat. Però, en canvi, la vida que viuen moltes persones pot semblar una condemna. No em crec un Déu que pu-

gui fer tant de mal als seus fills enviant-los, per força, a la Terra i fer-los patir tant. És per això que porto molts anys intentant entendre com he arribat aquí. I us ho comparteixo.

Hi havia una vegada un pare que tenia dos fills. El fill petit que es deia Valentí va anar a demanar al seu pare l'herència que el pare tenia per a ell. I el pare li va donar.

El fill se la va emportar i se'n va anar, lliurement, a un país llunyà que es deia Terra. Allà va descobrir com es viu fora de la casa del pare. Però sobretot va descobrir, de seguida, que estava sense el pare i que anava perdent tot allò que abans tenia. Es pensava que era lliure i que ho podia fer tot però va aca-

bar sense poder fer res, ni tan sols menjar, imprescindible per sobreviure. No hi havia escapatòria d'aquest parany. Hi havia entrat però no en podia sortir.

Un dia va escoltar un bon amic que es deia Jesús i va dir al Valentí que el seguís, que havia vingut a buscar-lo. Tots dos junts van començar a caminar d'una altra manera, al revés de com venien. El que veien davant començava a ser conegut. Era prou evident, estaven tornant cap a casa. Ja feia un temps que el Valentí volia recuperar el que havia malgastat i perdut. Però només li podia tornar a regalar el pare.

Això és el que hem d'atrevir-nos i de ser capaços de reconèixer a Déu, el Pa-

re. Que no hem trobat enlloc, tot i haver-ho anat a buscar, ningú que ens estimi com Ell. Fer servir la nostra llibertat per mantenir-nos a la casa del Pare, tot i poder-ne marxar. Perquè sabem de veritat, que només a casa seva, el Cel, és on realment podem ser feliços. Quan hi tornem lliurement en podem donar fe. Ah, i expliquem-ho prou convençuts perquè altres germans nostres no se'ls acudeixi fer servir la llibertat per marxar del costat del Pare. No fos cas que es pensin que Déu els expulsa de casa seva. Ni es creguin que lluny de Déu seran més feliços i estaran millor.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LA MIRADA DEL OBISPO

La belleza de María

En un mundo saturado de imágenes, donde la belleza a menudo se reduce a apariencia y consumo, resuena la reflexión del filósofo Byung-Chul Han: «la máxima belleza, la que permite que la vida sea algo más que mera supervivencia, es una belleza religiosa».

El teólogo Miguel Iribertegui, en su libro *La belleza de María*, nos ofrece una clave: María no es belleza superficial, sino transparencia de Dios. Su belleza no se mide en proporciones ni en estética, sino en la radical apertura al Amor. Es belleza que engendra vida, que hace posible la Encarnación, que convierte la historia en espacio de gracia. Es la belleza de la atención al otro.

En tiempos de consumismo, prisa y estrés, donde la mirada se vuelve superficial y la atención se fragmenta, la fiesta de la Inmaculada nos invita a recuperar la belleza que nace del silencio y la presencia. María nos enseña que mirar es más que ver: es dejarse tocar, es abrirse al otro sin prisa ni utilidad. Su Inmaculada Concepción no es un privilegio lejano, sino una invitación a vivir desde la luz y la gracia, libres de la lógica del dominio y la utilidad. No es solo un estatus dogmático, sino la expresión de un corazón libre de distorsiones que permite que la gracia divina irradie con plena claridad.

En ella descubrimos que la belleza religiosa no es evasión, sino atención y fuerza transformadora: hace que la vida sea más que rutina, más que lucha por subsistir.

María nos muestra que la verdadera belleza es dejarse habitar por Dios, acoger su Palabra y hacerla carne en gestos sencillos. La «llena de gracia» nos enseña, como decía Simone Weil, que «el amor es la mirada del alma». Nos ayuda a mirar, que no es poco. Ella se dejó encontrar por la belleza sobrenatural que no pasa y abre caminos de vida.

¿Con qué tipo de belleza buscas dar sentido y plenitud a tu existencia?

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Ja tenim aquí el segon diumenge d'Advent, el temps litúrgic que ens prepara per al Nadal. El temps de pregària, de recolliment i de donar la benvinguda al Senyor. Com sempre, a les següents pàgines trobareu el batec fratern i solidari que es manifesta de diferents maneres a la nostra diòcesi.

Una espelma per la pau al món

La campanya «24 h per il·luminar el món» de Mans Unides continua en marxa aquest mes de desembre recorrent diverses parròquies de la diòcesi santfeliuana. Fins al moment, han passat per Corbera de Llobregat, Castellbisbal, Castelldefels i les parròquies de Sant Vicenç Màrtir i Sant Josep de Sant Vicenç dels Horts i la Casa de l'Església a Sant Feliu de Llobregat.

Properament es farà a Cubelles, Vilanova i la Geltrú, Sant Sadurní d'Anoia i Vilafranca del Penedès. També en el mes de gener s'en-

cendrà una espelma per la pau al món a la catedral de Sant Llorenç.

En el cas de la parròquia de Sant Vicenç Màrtir de Sant Vicenç dels Horts, la campanya «24 h per il·luminar el món» s'ha presentat durant la missa familiar amb la participació dels infants de la catequesi i les famílies amb la comunitat parroquial de l'Eucaristia dominical.

Des de Mans Unides es mostren molt agraïts pel suport dels rectors de les parròquies que acullen la campanya i dels feligresos que donen suport a l'acció solidària d'aquesta ONG catòlica.

Un Nadal solidari amb Sant'Egidio a Gavà

Els responsables de la Comunitat de Sant'Egidio a Gavà ja escalfen motors per a les activitats solidàries de Nadal. La més tradicional és el dinar de Nadal del dia 25 de desembre.

Per fer realitat aquesta acció solidària es necessiten voluntaris durant el matí del dia 25, entre les 9.30 i les 13 h, per parar taules i preparar el menjar. També al migdia de 13 a 17 h per servir el dinar i du-

Ajuda'ns els dies previs Comprant un regal: colònies, roba d'abric, bufandes i guants, camises, jocs de tovalloles o estovalles, necessers, dessuadores, pilotes, joguines, roba, jocs de taula, material escolar, manualitats... Comprant menjar: pinya natural, torrons, polvorons, neules, fruits secs, galets, formatges, olives, embotits, refrescos... Cuinant algun plat: canelons, pollastre, sopa de galets... Horaris i lloc de recollida: Divendres tarda de 17h a 19h: 28 novembre, 12 i 19 desembre. Dissabtes tarda de 17h a 19h: 29 novembre, 13 i 20 desembre. Lloc: parròquia de St Nicasi (Pl. Blas Infante, Gavà)	Ajuda'ns el dia de Nadal 25 desembre 2025 Pel matí de 9:30h a 13h per parar taula i preparar el menjar. Al migdia de 13h a 17h per servir el dinar. Per la tarda de 17h a 20h per recollir. Donatius Bizum 0170-4 Concepte: donatiu Nadal Gavà Més informació: info@santegidio.es TL 619 686 890 - 666 720 269 www.santegidio.org
--	---

rant la tarda, entre les 17 i les 20 h, per recollir tot el dispositiu.

A més, durant els dies previs, es pot col·laborar amb la Comunitat de Sant'Egidio de Gavà comprant un regal, comprant menjar o bé cuinant algun plat. L'acció solidària de Sant'Egidio Gavà se centralitza a través de la parròquia de Sant Nicasi, a la plaça Blas Infante de Gavà.

Juan José Salas: «Odiar no serveix de res»

L'església de l'Hospital Benito Menni de Sant Boi de Llobregat ha acollit recentment la cloenda arxiprestal del Jubileu de l'Esperança. Els assistents van poder conèixer el testimoni de Juan José Salas, exagent de la Guàrdia Urbana de Barcelona, que va quedar tetraplègic el 2006 quan va ser atacat amb una pedra per Rodrigo Lanza, un ocupa amb un historial delictiu que l'havia fet passar per la presó. Lluny d'odi, Juan José Salas i la seva família fan servir la seva fe en Déu per a no jutjar-lo, perdonar-lo i viure alegres lluny de qualsevol mena d'odi.

El testimoni de Juan José Salas, explicat de la mà de la seva dona, va deixar bocabadat i amb llàgrimes als ulls a totes les persones que el passat diumenge 16 de novembre van participar a la cloenda de l'Any Jubilar a l'arxiprestat de Sant Boi de Llobregat. Hi eren presents els seus quatre fills i el seu net.

Una celebració molt concorreguda per la feligresia que va incloure una processó a l'inici, l'himne i la pregària jubilar, el testimoni de Juan José Salas, un diàleg posterior i les vespres. Des de l'arxiprestat de Sant Boi destaquen la bona acollida que han tingut els dos actes amb motiu de l'Any Jubilar.

Pessebre Vivent de Corbera, tota una tradició

Una de les tradicions més arrelades que es produeixen al nostre bisbat és la representació del Pessebre Vivent de Corbera que aquest any ha posat en marxa la seva 62a temporada. Han arrencat el diumenge 29 de novembre i s'allargarà fins al dissabte 7 de gener de 2026.

Els impulsors són els membres de l'Associació Pessebre Vivent Amics de Corbera, i ofereixen un espectacle amb gairebé 50 representacions entre caps de setmana i festius. Una tradició que s'ha consolidat com un dels actes nadalencs més emblemàtics de Catalunya. El muntatge es desplega a la Peña del Corb, un espai natural de 14.000 metres quadrats, on els visitants poden recórrer 700 metres d'escenes a mida real.

Recordem que al territori de la nostra diòcesi també es fan altres pessebres vivents com el de les Gunyoles, a Avinyonet del Penedès.

Adeu a Mn. Lluís Alonso Cámara

Mn. Lluís Alonso Cámara, rector emèrit de la parròquia de Sant Baldiri, de Sant Boi de Llobregat, va morir el passat 22 de novembre a l'edat de 91 anys, confortat amb els sagraments de l'Església. La missa exequial, presidida pel bisbe Xabier, va tenir lloc el dilluns 24 de novembre a la parròquia de Sant Baldiri, de Sant Boi de Llobregat, que es va omplir per acomiadar a qui va ser el seu rector durant molts anys. De fet, el 6 d'octubre de 1978 va ser nomenat rector de la parròquia Sant Baldiri, de Sant Boi de Llobregat, càrrec que va mantenir fins al moment de la seva

jubilació canònica a l'agost de 2014. Com a rector de Sant Baldiri, va ser president del Patronat de

la Llar Sant Josep, de Sant Boi de Llobregat, on residia actualment.

AGENDA

- **Dimarts 9 desembre.** Recés d'Advent del clergat diocesà amb l'abadessa de Sant Benet de Montserrat, Maria del Mar Albajar. A Vilafranca del Penedès, de 10.30 a 16.00 h.
- **Dissabte 13 desembre.** Recés d'Advent Vida Consagrada a la Casa de l'Església, de 9.45 a 13.00 h.
- **Dissabte 13 desembre.** Jornada sobre l'Evangeli de la vida. XXX Aniversari de l'encíclica de sant Joan Pau II. Organitza Família i Vida a la Casa de l'Església, de 10.00 a 13.45 h.
- **Dissabte 13 desembre.** Trobada d'aspirants i candidats al diaconat permanent al Seminari de Barcelona.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. □ Dilluns (lit. hores: de la solemnitat [Gn 3,9-15.20 / SI 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimarts (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-11 / SI 95 / Mt 18,12-14]. Sant Dídac Cuauhtlatotzin; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / SI 102 / Mt 11,28-30]. Santa Eulària (o

Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.

11. ■ Dijous [Is 41,13-20 / SI 144 / Mt 11,11-15]. Sant Damas I, papa (hispànic, 366-384), venerat a Arge-laguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilila, monjo siríac; santa Ida, vg.

12. ■ Divendres [Is 48,17-19 / SI 1 / Mt 11,16-19]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda,

fund. de les Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà).

13. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / SI 79 / Mt 17,10-13]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Albert, bisbe.

14. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / SI 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.

Diumenge II d'Advent (A)

COMENTARI

«Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop»

Segurament que tots tenim la temptació de viure les festes de Nadal com festes molt familiars, molt entranyables però que no demanen cap cosa més. La Paraula de Déu, tanmateix, ens recorda sobretot la necessitat de conversió, de canvi de vida. És el que predicava Joan: *Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop*. Ell vivia amb molta austeritat: la seva predicació era creïble... I quan venen els fariseus i els saduceus els hi diu ben clarament: *Demostru amb fets que us voleu convertir*. Són les obres les que manifesten la nostra conversió. No podem presumir del títol de cristians si no ens acompanyen les obres: *No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham...* I torna a dir encara: *Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu però anuncia ja l'arribada de Jesús i el seu Regne: Després de mi ve el qui us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc*. La primera lectura ens ho diu també de forma molt clara. Parla del futur Messies, de Jesús: *No judicarà per les aparences, ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país*. Les seves obres mostren el camí que hem de seguir. I fa servir unes imatges entranyables: *El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó*. Hi haurà, doncs una bona convivència entre les persones de maneres de ser, pensar, d'actuar molt diferents però units en una bona convivència: *Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meua muntanya sagrada perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país*. Tothom coneixerà el que Senyor demana de nosaltres com ho acaba de dir Isaïes. Sant Pau també ens encoratja a *estar d'acord en Jesucrist perquè ben avinguts de cor i de llavis glorifiquem Déu*. Per això —diu— *accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat*. Nadal demana de tots nosaltres la capacitat de conviure en pau amb tothom, acceptant-nos mútuament, convivint pacíficament, sense jutjar ningú, sempre al costat dels pobres i desvalguts. Això serà celebrar realment el Nadal.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jesé tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meua muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesé que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

► Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança.

Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiquem Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veíeu que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destal ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

► Lectura del llibre de Isaïas (Is 11,1-10)

En aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de sabiduría y entendimiento, espíritu de consejo y fortaleza, espíritu de ciencia y temor del Señor. Lo inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará de oídas; juzgará a los pobres con justicia, sentenciará con rectitud a los sencillos de la tierra; pero golpeará al violento con la vara de su boca, y con el soplo de sus labios hará morir al malvado. La justicia será ceñidor de su cintura, y la lealtad, cinturón de sus caderas. Habitará el lobo con el cordero, el leopardo se tumbará con el cabrito, el ternero y el león pacerán juntos: un muchacho será su pastor. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león como el buey, comerá paja. El niño de pecho retoza junto al escurdijo de la serpiente, y el recién destetado extiende la mano hacia la madriguera del áspid. Nadie causará daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país del conocimiento del Señor, como las aguas colman el mar. Aquel día, la raíz de Jesé será elevada como enseña de los pueblos: se volverán hacia ella las naciones y será gloriosa su morada.

► Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo. Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios: Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre.»

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Tenemos por padre a Abrahán", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuerte que yo y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga».